

Протокол

№

гр. София, 29.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
публично заседание на 29.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1106** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10.30 часа (при спазване на процедурата по чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК) се явиха:

ИЩЕЦЪТ – И. В. М., действаща в качеството си на майка и законен представител на малолетния И. Е. В. - редовно призована за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от адв. Л. с пълномощно по делото на лист 15.

ОТВЕТНИКЪТ – СТОЛИЧНА ОБЩИНА – редовно призовани за днешното съдебно заседание, не се явяват, представляват се от юриск. адв. Б. с пълномощно по делото на лист 42.

СПП – редовно призовани за днешното съдебно заседание, се представляват от прокурор П..

АДВ. Л. – Да се даде ход на делото.

Ю.. Б. – Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОР П. – Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА искова молба от И. В. М., действаща в качеството си на майка и законен представител на малолетния И. Е. В. срещу Столична община, с която се претендира сумата от 1860,00 евро, ведно със законната лихва, считано от 24.10.2025 г., до окончателното ѝ изплащане, представляваща неимуществени вреди, претърпяни вследствие на отменено Решение от 26.09.2025 г. по възпитателно дело № 14/29.07.2025 г. на Местната комисия за борба с

противообщественните прояви на малолетните и непълнолетните лица към район „В.“-Столична община.

ДОКЛАДВА приложените към исковата молба писмени доказателства.

ДОКЛАДВА постъпил на 02.03.2026 г. отговор на исковата молба.

АДВ. Л. – Поддържам исковата молба. Да се приемат писмените доказателства. Няма да соча други доказателства. Нямам други доказателствени искания.

Водим един свидетел. Моля да ми бъде дадена възможност след изслушване на осигурения за днешното съдебно заседание свидетел да преценя дали се налага изслушването на втория свидетел.

Ю.. Б. – Оспорвам исковата молба. Не възразявам да се приемат доказателствата. Нямам искания по доказателствата и няма да соча такива.

ПРОКУРОР П. – Моля да се приемат представените с исковата молба доказателства. Нямам доказателствени искания.

По доказателствата, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

Същите ще бъдат обсъдени и ценени с крайния съдебен акт.

В ЗАЛАТА бе въведен допуснатия свидетел.

СЪДЪТ пристъпва към снемане на самоличността и разпит на осигурения свидетел.

И. В. М., ЕГН – [ЕГН], българка, българска гражданка, неосъждана. Майка съм на И.. Желая да дам показания.

ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност по чл. 290 НК. Свидетелят обеща да говори истината.

ВЪПРОС НА АДВ. Л. – Разкажете ни за случая с Комисията и този случай как се отрази върху Вашия син? Помните ли кога беше и процедурата в какво се състоеше и след това той как преживяваше нещата?

СВИДЕТЕЛЯТ – Получихме уведомително писмо, че синът ми е наказан от Комисия в Общината. Разбрах, че е наказан за кражба на колело, която кражба не е извършена и се доказва, че няма кражба, но има наказание спрямо него от Комисия за противообществени прояви на деца в общината. Имаше телефон. Обадох се по телефона, отидох до Общината да видя за какво е. За пръв път ми е. Няма идея какво е. Казаха ми датата, че ще има заседание.

ВЪПРОС НА СЪДА – Какво му беше наказанието?

СВИДЕТЕЛЯТ – Знам, че го наказаха за кражба на колело, която той не е извършил. Комисията му определи две наказание. Не знам какво му беше наказанието. Писаха до училището. Идваха до в къщи мобилен екип, психолог. Два пъти трябваше да посещава. Имаше разговори с детето. Реално как той е откраднал колелото. Детето казваше, че не го е откраднал. Човекът, който идваше в къщи и го разпитваше пак казваше: „То това не е правилно, което си направил. Ти си го откраднал.“

ВЪПРОС НА СЪДА – С какво го наказаха, глоба ли му наложиха?

СВИДЕТЕЛЯТ – Не мога да кажа.

ВЪПРОС НА АДВ. Л. – Ходихте ли до тази Комисия?

СВИДЕТЕЛЯТ – Явихме се в деня. Казаха ми, че това било дело, като все едно съм в съда, само че в Общината. Отидохме на това дело. Бяхме с И.. Бяхме страшно притеснени. Съответно познавам жената от Закрила на детето, които ги бях уведомила, че такава кражба няма, съответно исках от тяхна страна да защитят детето, когато я видях там. Тя даже ми се обади: „Аз те чакам на входа“. Бяхме с детето. Влизаме вътре. Имаше може би четири или пет човека комисия. Никой не каза кой какъв е. Само разбрах председателят кой е. „Аз съм председател, заседаваме днес срещу И. за кражба.“ Съответно вътре беше много стресиращо и потискащо и за детето и за мен. Те обвиняваха сина ми в тази кражба и продължаваха да го обвиняват, въпреки че и детето каза, че няма кражба, че там е отворено пространство, че не е извършена кражба, няма заговор, няма такива неща. Детето беше притеснено. Аз в един момент трябваше буквално да се скарам с присъстващите на Комисията и да поискам, ако трябва запис на разговор, защото те слагаха думи в устата ми, които не са така. Те се опитваха да кажат и да наложат, че синът ми е крадец.

ВЪПРОС НА АДВ. Л. – Имаше това решение. Имаше някакви наказания. Как изживяваше това нещо И.?

СВИДЕТЕЛЯТ – Още преди това, когато той лично получи писмото беше много притеснен. Не знаеше за какво. Обясних му, казах, че и аз не знам. И двамата страшно много се притеснявахме. Детето се опитвах да го успокоя, но той не знаеше за какво. Той знаеше, че няма кражба. Казва: „Защо ще ме съдят, аз не съм престъпник.“ Той е много чувствителен, преживява всяко нещо, не спи през нощта, бълнува. Когато отидохме там му казах: „Ти си казваш истината, както си е било. Ако си виновен ще си понесеш наказанията, ако не си, не си.“ Имаше разпит в полицията и се установи, че няма. Втори път го повторихме, когато детето видях, че се изплаши още по време на разпита при самата комисия на делото. Четиримата скочиха направо срещу мен с много агресивен тон, много нападателен и директно го обвиниха за кражба. Детето се притесни. Излизаме и той вика: „Мамо какво ще стане. Защо съм наказан, след като няма кражба“. Викам: „Мамо не знам, ще търсим начин да го докажем.“ Впоследствие още на другия ден в училище вече знаеха психолозите, които са в училището. Викаха го всеки ден. И. казва, че няма кражба, те казват: „ти си крадец“. Децата вече знаеха, учителите знаеха, откъде и как нямам идея. Детето започна да ходи с нежелание на училище. Всеки ден се прибираше разстроен, не можеше да спи. Казва: „Мамо искам да се махна отук“. Всички казват, че съм крадец. Не искаше да ходи на училище, затвори се в къщи. Вътрешно той знае, че не го е направил, но когато се сблъска с хората в училище, на улицата в квартала, нямаше ден, в който някой да не му каже „ти си крадец“. Това вътрешно му се отрази доста зле. Започнаха много често главоболия, които по никакъв начин не минаваха. Това е от притеснение. Доказа се, че е някаква мигрена от стрес. Това беше огромен стрес за детето, за нас.

АДВ. Л. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

Ю.. Б. – Тъй като Комисията не налага наказания, а възпитателни мерки.

АДВ. Л. – Г. съдия моля да го спрете с тези мерки. Н. да формулира въпроси.

ВЪПРОС НА Ю.. Б. – Кой Ви каза, че в Общината се води дело като в съда?

СВИДЕТЕЛЯТ – Когато получихме писмото, което беше адресирано до бащата на И. В., с който не живеем пет години, нямаме контакт. Това беше първият стрес на детето, съответно на мен. Обадих се жената, която е секретарка ли. Обадих се и лично отидох в Общината. Една руса жена, нямам спомен за име, каза: „Тук утре ще бъде, аз отговарям за делата“.

ВЪПРОС НА СЪДА – Разбрахте го от служителя, при който отидохте, след като получихте съобщението?

СВИДЕТЕЛЯТ – Да.

Ю.. Б. – Нямам повече въпроси.

ПРОКУРОР П. – Нямам въпроси.

АДВ. Л. – Отказвам се от искането за втори свидетел. Считам, че със заявеното в днешното съдебно заседание от майката достатъчно ясно се доказват нашите твърдения.

Нямам други доказателствени искания. Няма да соча други доказателства.

Ю.. Б. – Нямам други доказателствени искания. Няма да соча други доказателства.

ПРОКУРОР П. – Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че делото е попълнено с достатъчно доказателствен материал въз основа, на който да формира своите правни изводи и да обяви своето решение, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА И ПРИЕМА приложените по делото писмени доказателства.

ПРИКЛЮЧВА СЪБИРАНЕТО на доказателства.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. Л. – Моля да уважите исковата претенция така, както е заявена в исковата молба, по изложените подробно там съображения, които се доказаха като неимуществените вреди така, както са заявени се доказаха чрез разпита на днес разпитаната свидетелка. Ищец е И. В. независимо от малолетното му качество и обезщетението следва да бъде присъдено на него, а това, че се извършват процесуални и правни действия чрез майката е съвсем на второ място.

Установено е по безспорен начин по делото, че има незаконосъобразно решение на Местната комисия за борба с противообществените прояви на малолетните и непълнолетните, район „В.“ е част от административната структура на общината. Това решение е отменено с влязло в сила решение на Софийски районен съд, като е призната неговата незаконосъобразност.

В отговора ответникът се опитва да омаловажи тази незаконосъобразност, като казва, че е отменена на формално основание. Отменената е на формално основание, което означава, че Комисията дори не е успяла да спази формалните изисквания да издаде решение и продължението, дали по същество, дали са налице материалните основания за налагане на мерки въобще няма какво да ги обсъжда.

Това е била една отвратителна незаконосъобразна процедура, която е нанесла, както чухте от разпита на свидетелката, на майката на детето, няма кой да е по-близо до едно малолетно дете, няма кой да възприеме по-пряко и непосредствено неговите реакции вследствие на тази процедура и на този акт. Това дете, което трябва да възпитаваме в уважение на институциите, се е срещнало с една институция, която е погазила закона, наричала го е престъпник, имала е пренебрежително отношение. В крайна сметка, Вие сте видели мотивите на районния съд, е наложила незаконосъобразни мерки. Ответникът казва „някакви мерки“, това не е наказание, няма какво да се отрази върху психиката на детето. Отразило се е върху психиката на детето. Всяка незаконосъобразна интервенция на държавата, която го ангажира по различен начин от нормалния ход на живота му, се отразява негативно.

Не разбирам как си позволява юриск. Б. да пише в отговора тези неща, които е написал. Не било наказание, а било мярка за въздействие. Не било насочено към детето, а било насочено към неговите родители. Към детето е насочено и към неговите родители. Никое дете в нормална обстановка не се налага да му бъде отправено предупреждение и да поставено под засилен

надзор, засилени грижи на родителите. Държавата чрез тази Ваша комисия му е казала: „Вие сте извършил противообществена проява“, а това не е вярно и „Вие трябва да претърпите специфично въздействие, което не се налага, защото няма противообществена проява“.

Не било стрес, не било причинено каквото и да било негативно влияние. Стрес е когато върху дете институцията интервюира по такъв незаконосъобразен начин. Стрес е. Към децата трябва да се подхожда внимателно, уважително, спокойно и да им се даде пример, включително чрез решение на комисия, която да обясни подробно, спокойно, пълноценно, адекватно на доказателствата дали това дете е нарушител. Държавата му е казала, независимо че не си нарушител ние ще те третираме като такъв. Ние сме комунистическа комисия, ще го караме отгоре, ще те треснем с едно наказание, не случайно употребявам този жаргон, и каквото стане. Тези хора обикновено, тази социална прослойка, няма кой да ги защити, явно са разчитали на това. Питайте и чух ответника да пита - Кой Ви каза, че пред комисията делото протича като пред съд? Да, така протича. Вие така сте написали в отговора господин юрисконсулт. В заседанието присъства родител, може адвокат да присъства, социален работник. Изправят Ви пред една зала. Децата ходят на училище, играят на площадки, не ходят по комисии, когато не са извършители. Това дете не е извършител. Те го вкараха в тази комисия и му издадоха незаконосъобразно наказание.

Не можете господин съдия да оставите без последици това безобразно решение. Знам, че има малко практика по тази тема. Виждате затруднения и юрисконсултът среща дали е по този ред или е по граждански ред пред съда. Това е правилната процедура и е правилно да присъдите това обезщетение. Обезщетението не е санкция, но това дете трябва да разбере, когато държавата, която е твоя, на детето, посегне срещу тебе, въпреки че тя е издържана от данъците на твоите близки, на майка ти в случая, когато се случи това и ти си понесъл негативите от това посегателство, когато си понесъл разочарованието, че държавата е мащеха, ще получиш обезщетение, за да повярваш в тази държава, че тя може, както да те удари незаконосъобразно, така и да те обезщети законосъобразно. Претендирам разноси, които са по реда на безплатната помощ по чл. 38 от Закона за адвокатурата.

Ю.. Б. – Както в писмения си отговор, така и в настоящия момент продължавам да твърдя, че исковата молба е процесуално недопустима. Комисията по чл. 11 от ЗБППМН при упражняване на правомощията си по налагане на възпитателна мярка не действа в качеството си на административен орган по смисъла на АПК и нейната дейност не е административна. Това обстоятелство я поставя извън обхвата на хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. В този смисъл е константната съдебна практика на АССГ и ВАС.

По отношение на свидетелските показания моля да се има предвид роднинската връзка между свидетеля и ищеца и да се вземе предвид при постановяване на крайния съдебен акт.

По отношение на останалите предпоставки по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ считам, че същите не са налице. Подробни аргументи съм изтъкнал в писмения отговор.

Моля да се произнесете с решение, с което да отхвърлите исковата молба като процесуално недопустима или като неоснователна, необоснована и недоказана по същество в материалния смисъл.

Претендирам юрисконсултско възнаграждение по Ваша преценка като размер.

ПРОКУРОР П. – Моля да постановите съдебно решение, с което да уважите исковата молба като основателна и доказана. Относно претендирания размер при присъждане на обезщетение, моля съобразяването му с принципа на справедливостта по чл. 52 от ЗЗД.

СЪДЪТ НАМИРА ДЕЛОТО ЗА ИЗЯСНЕНО ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА И ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ СЪС СЪДЕБЕН АКТ В ЗАКОНОУСТАНОВЕНИЯ СРОК.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните, в седемдневен срок от днешното съдебно заседание, да представят писмени бележки за допълване на становищата си.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.50 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: